

न्यन *das Binden, Fesseln oder Fessel gaṇa* भिदादि zu P. 3, 3, 104. H. an. MED. = पीडा *Qual* TRIK. — 2) *Dämpfer an der Viṇā*. — 3) *Botin*. — 4) *Goldarbeiterin* H. an. MED.

कारागार (कारा + गार) n. *Gefängnis* TANTRAS. im ÇKDr.

कारागुप्त (कारा + गुप्त) adj. *im Gefängnis eingeschlossen* ÇKDr. und WILS. nach H. 806, wo sie कारागुप्तौ fälschlich für einen du. genommen haben.

कारागृह (कारा + गृह) n. *Gefängnis* BHART. 3, 21. ÇĀNTI. 4, 10. RAGH. 6, 40.

काराधुनी f. = अंगस्त्यौ नरां नृषु प्रशस्तः काराधुनीव चितपत्सद्वैः RV. 1, 180, 8. ŚĪ. Toninstrument (z. B. die Muscheltrompete) oder den Sän-ger treibend; Keines von Beiden passt in den Zusammenhang.

कारापथ N. pr. eines Landes RAGH. 15, 30. LIA. 1, Anh. xi, N. 21.

कारापाल (कारा + पाल) m. *Gefängniswärter* Trans. R. A. S. I, 174.

काराभू (कारा + भू) Vop. 3, 59. — Vgl. कारभू, कारभू.

कारापिका f. = कारापिका ĠĀTĪH. im ÇKDr.

कारावर (कार + वर) m. Bez. einer Mischlingskaste: कारावरो नि-षादातु चर्मकारः प्रसूयते M. 10, 36. UÇANAS bei KULL. (nach KULL. ist die Mutter eine Vaidehī). कारावरो निषाद्यो तु चर्मकारात्प्रसूयते MBh. 13, 2588.

कारावेष्मन् (का + वे) n. *Gefängnis* TRIK. 2, 2, 7.

1. कारि (von 1. कार्) 1) m. f. *Handarbeiter, Handwerker* Uq. 4, 130. H. an. 2, 401 (wohl शिल्पी zu lesen). MED. r. 15. P. 4, 1, 152 (vielleicht कारिन्, nach dem Schol. कारि). — 2) f. *Werk, Arbeit* H. an. MED. Nach P. 3, 3, 110 und Vop. 26, 195 bloss bei Fragen und Antworten: का कारिमकार्षीः । सर्वा कारिमकार्षम् Sch.

2. कारि adj. nach MAHIBH. = काराशील, eher jubelnd (von 2. कार्): कृसाप कारिम् VS. 30, 6, 20.

कारिका s. u. कारक.

कारिकियि f. °यी patron. von? Sch. zu P. 6, 4, 150. 151. Davon denom. कारिकीययति 152, Sch.

कारित (part. praet. pass. vom caus. von 1. कार्) 1) adj. *veranlasst, hervorgerufen*: उपसर्ग° durch die praep. RV. PRĀT. 11, 5. संधेमे चाग्नि-कारिते M. 4, 118. विष्वे कालकारिते 8, 348. 7, 176. न तन्मनसि कर्त-व्यं पुत्रं यद्वतकारितम् MBh. 18, 16. fg. विप्रवादाः सुवद्वः श्रूयते पुत्र-कारिताः durch die Söhne hervorgerufen d. i. in Betreff derselben 13, 2614. यो ऽयं प्रसूयत्या पृष्टो गोप्रदानादिकारितः 3554. कारणं श्रोतुमि-च्छामि मद्वे वासकारितम् ich wünschte den Grund zu hören, warum du in meinem Hause deine Wohnung aufgeschlagen 2868. अथेदमारभ्यते ऽपरीक्षितकारितं नाम पञ्चमं तत्त्वम् *veranlasst durch ein nicht umsich- tiges Benehmen d. i. ein solches behandelnd* PĀNĀT. 234, 1. लोभकारणा-कारितम् adv. = लोभकारणात् R. 2, 58, 24. कारिता वृद्धिः heisst ein vom Schuldner selbst festgesetzter (aber vom Gläubiger erzwungener) Zins: वृद्धिः सा कारिता नाम यर्षिकेन स्वयं कृता NĀRADA in MIT. 63, 15. ऋषि-केन तु या वृद्धिरधिका संप्रकीर्तिता । आप्तकालकृता नित्यं दातव्या सा तु कारिता (KULL. zu M. 8, 153 hat mehrere Varianten) || KĀTJ. im Vi-VIDĀRṆAVASĒTU nach ÇKDr. M. 8, 153. — 2) n. die Causalform des Zeit- words NĪR. 1, 13; ebenso कारितात् AV. PRĀT. 4, 91.

1. कारिन् (von 1. कार्) adj. *thuend, machend, bewirkend, hervorbrin- gend, zu Werke gehend, handelnd* u. s. w. P. 5, 2, 72. महिषी शस्यघात-स्य कारिणी JĀGĀ. 2, 159. अघीत्य च यथान्यायं विधिवत्तस्य कारिणीः MBh. 13, 4304. पापस्य कारिणीम् R. 2, 78, 8. समीक्ष्य कारिणम् *umsichtig zu Werke gehend* M. 7, 26. असमीक्ष्य कारिणीः Hit. 43, 22. AK. 3, 1, 17. आ-वश्यं कारी P. 3, 3, 170, Sch. दण्ड्याः किं कारिणीः सर्वे BāG. P. 6, 1, 39. 43, 44. Meist am Ende eines comp.: मासावर्तकारिन् LĀTJ. 4, 7, 5, 6. ब्रह्मव° 10, 10. यथा°, साधु°, पाप° ÇĀT. Br. 14, 7, 2, 6. तत्कर्म° M. 9, 261. पाप° 288. R. 3, 16, 19. विघ्न° 1, 31, 22. 5, 29, 24. अश्लिष्ट° 3, 31, 1. MBh. 3, 1706. — M. 4, 246. 6, 88. 9, 259. JĀGĀ. 2, 4. Hip. 3, 18. 4, 16. ÇĀK. 60, 18. PĀN-ĀT. I, 92. III, 113. 102, 13. 260, 1. सुभगावाक्यकारिन् R. 3, 40, 15. 2, 21, 33. फेत्कारिणीः फेरवाः PRAB. 85, 13. subst. *Handarbeiter, Handwerker* H. 899. — Vgl. अकारिन्, अकार्यकारिन्, अस्तकारिन्, आप्त°, गृह°, पेश-स्°, मध्यतः° u. s. w.

2. कारिन् (von 2. कार्) adj. *lobsingend, jubelnd*: विष्णुं स्तोमासः पुरु-दस्ममर्का भगस्येव कारिणी यामनि गमन् RV. 3, 34, 14. 8, 2, 29. जयेम कारि कारिणीः 21, 12. कुर्वे भरं न कारिणम् 53, 1. (दधन्विरे) भरासः कारिणामिव 9, 10, 2. 16, 5. 97, 38.

कारिकर्दमायन (!) patron. von? PĀVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 55, 13. कारीर und कारिरे (von कारीर) adj. f. ई gaṇa पलाशादि zu P. 4, 3, 141. 1) *aus Rohrschösslingen gebildet*: माण्डलमात्रच्यूः LALIT. Calc. 6, 15. कारीरं काण्डे भस्म वा P. 4, 3, 135, Sch. — 2) *mit der Frucht der Capparis aphylla Roxb. verbunden, z. B. ein Opfer, bei dem dieselbe angewendet wird*: वर्षकामेष्टिः कारीरी ĀCV. Çā. 2, 13 (ŚĪ. zu RV. 1, 19, 1. 23, 20). Ind. St. 3, 394. Schol. zu KĀTJ. Çā. 1, 2, 20, 22.

कारिराजायकि (!) patron. von? PĀVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 30. कारीर्य = कारीर 2. Ind. St. 3, 393.

कारीष (von कारीष) 1) adj. *aus Dünger hervorgegangen* Suçā. 1, 224, 11. — 2) n. *Düngerhaufen* AK. 3, 3, 43. कारीषेषु प्रकृतेषु दीप्यमानेषु सर्वशः HARIV. 4335.

कारीषगन्ध patron. von कारीषगन्धि; dazu f. कारीषगन्ध्या P. 4, 1, 78, Sch. 74, Sch. In einem adj. comp. mit बन्धु erscheint die Form °गन्धी 6, 1, 14, Sch.

कारीष N. pr. eines Mannes MBh. 13, 254. pl. N. eines Geschlechts HARIV. 1465. 1771. — Der Form nach ein patron. von कारीष.

1. कार्ह (von 1. कार्) Uq. 1, 1, 1) adj. f. ऊ *der da thut, handelt* TRIK. 3, 3, 334. H. an. 2, 402. MED. r. 15. subst. *Handarbeiter, Handwerker* AK. 2, 10, 5. 3, 4, 14, 63. TRIK. H. 899. H. an. MED. नित्यं भुङ्क्ते कारुह-स्तः M. 5, 129. कारवः शिल्पिनस्तथा 10, 120. JĀGĀ. 2, 249. 1, 187. कारुह-रजकीप्रभृतिः । शिल्पिनी चित्रकारादिस्त्री ŚĀH. D. 61, 3, 2. कारुकुशील-वान् M. 8, 102. कारुकुशीलवे (sg.) MBh. 13, 6028. Vgl. कारुह. — 2) adj. *grauenhaft, schrecklich*: दारुणं कारुहसितम् । शरीरं कारुह तस्यासीत् MBh. 1, 1657 zur Erklärung des Namens जरुत्कारु; दारु hat dagegen die Bed. von शिल्पिन्. — 3) m. ein Bein. Viçvakarman's, des Künstlers der Götter, H. an. MED. — 4) m. *Handwerk, Kunst* H. an.

2. कार्ह (von 2. कार्) m. *Lobsänger, Dichter* NAIGH. 3, 16. NĪR. 2, 27, 6, 6. 8, 12. उपस्तुतिं भर्माणास्य कारोः RV. 4, 148, 2. 165, 12. 177, 5. 7, 68, 9. 72, 4. श्रोता क्वं नाधमानस्य कारोः 1, 178, 3. 3, 39, 7. 5, 33, 7. प्रद-